

§ ΚΡΙΣΙΜΑ ΣΗΜΕΙΑ

ΕΡΩΤΗΜΑ Ας υποθέσουμε ότι έχουμε μια συνάρτηση $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ έστω $a \in \mathbb{R}$. Ποια είναι η γεωμετρική δομή που έχει το σύνολο

$$\Sigma = f^{-1}(a) = \{(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{R}^n : f(x_1, \dots, x_n) = a\}$$

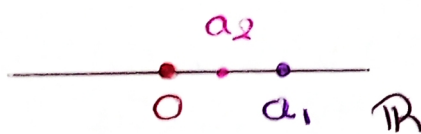
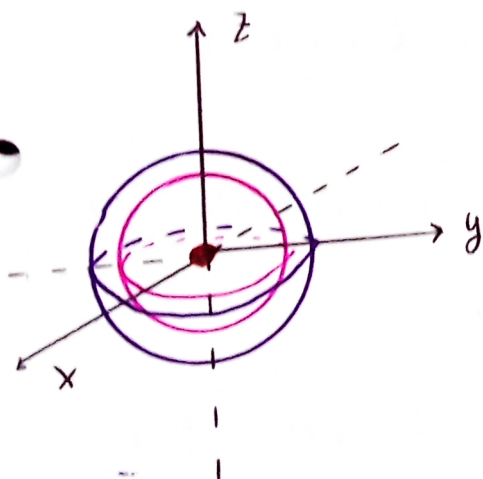
Με άλλα λόγια το ερώτημα είναι υπό ποιες προϋποθέσεις το σύνολο Σ είναι διαφορίσιμο πομπύχωφο του \mathbb{R}^n .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ας θεωρήσουμε τη συνάρτηση $f: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2$. Ποια είναι τα σύνολα

$$\Sigma = f^{-1}(a), a \geq 0.$$

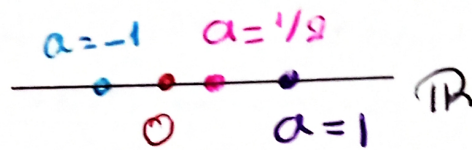
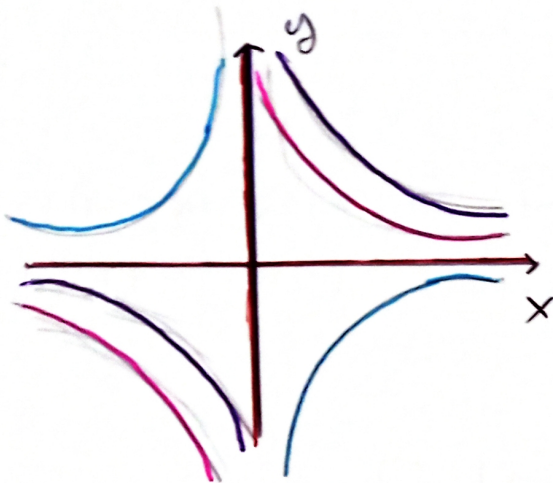
Το Σ είναι τα σφαιρίδια του \mathbb{R}^3 με $x^2 + y^2 + z^2 = a$.

Παρατηρήστε ότι για $a > 0$ έχουμε σφαιρίδες και ότι για $a = 0$ έχουμε σημείο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ας θεωρήσουμε τη συνάρτηση $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x, y) = xy$. Το ερώτημα είναι ποια είναι τα σύνολα $\Sigma_a = f^{-1}(a)$, όπου $a \in \mathbb{R}$.

Παρατηρείς ότι το Σ_a είναι πομπήτρυφα όταν $a \neq 0$ και δεν είναι πομπήτρυφα όταν $a = 0$.

ΓΕΝΙΚΟ ΕΡΩΤΗΜΑ Ας υποθέσουμε ότι $f: M^m \rightarrow N^n$ για διαφορίσιμη απεικόνιση μεταξύ δύο πομπήτρυφαίων. Υπό ποιες προϋποθέσεις το σύνολο $\Sigma = f^{-1}(z)$, όπου $f \in N$ είναι διαφορίσιμο πομπήτρυφα.

Πριν δώσεις απάντηση στο ερώτημα πρέπει να εισάγουμε έναν ορισμό.

ΟΡΙΣΜΟΣ

Έστω ότι $f: M^m \rightarrow N^n$ για διαφορίσιμη απεικόνιση μεταξύ πομπήτρυφαίων.

α) Σημεία $p \in M^m$ όπου $\text{rank } f_p < \dim N$ ονομάζονται κρίσιβα σημεία της f .

Όλα τα υπόλοιπα σημεία θα λέγονται κανονικά.

β) Ένα σημείο $q \in N^n$ ε.ω. το $f^{-1}(q)$ περιέχει τουλάχιστον ένα κρίσιμο σημείο λέγεται

κρίσιμη αβή: Όλα τα υπόλοιπα σημεία του N^n λέγονται κανονικές τιμές.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ας θεωρήσουμε τη συνάρτηση $f: \mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x, y) = xy$

$$M^2 = \mathbb{R}^2 \text{ και } N^1 = \mathbb{R}^1$$

$$\text{Επίσης, } d f_{(x,y)} \sim \nabla f(x,y) = (f_x, f_y) = (y, x)$$

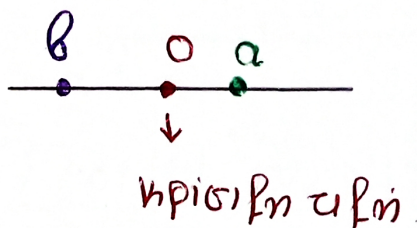
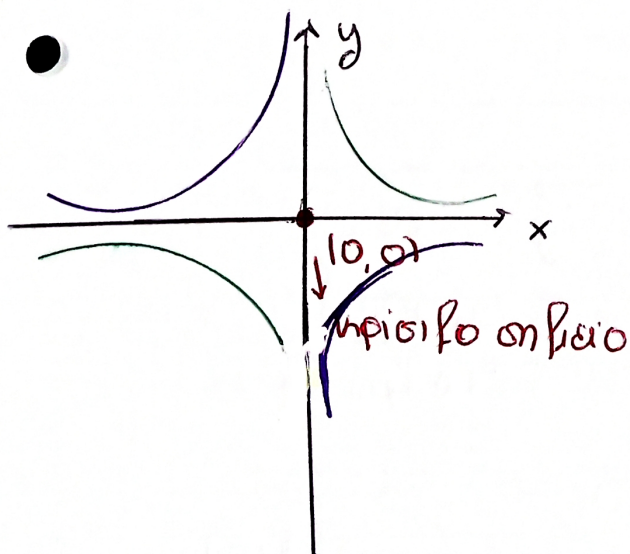
Σε αυτή την περίπτωση τα κρίσιμα σημεία είναι

• εκείνα που $\text{rank } d f_{(x,y)} = 0$

Ισοδύναμα, κρίσιμα σημεία είναι εκείνα που

$\nabla f = (0, 0)$. Επομένως $(0, 0)$ κρίσιμο σημείο και όλα τα υπόλοιπα είναι κανονικά.

Επίσης, μόνο το 0 είναι κρίσιμη αβή της f (αφού το $f^{-1}(0)$ περιέχει το $(0, 0)$) και όλα τα υπόλοιπα σημεία είναι κανονικές τιμές.

ΘΕΩΡΗΜΑ

Έστω $f: M^m \rightarrow N^n$ μια διαφορίσιμη απεικόνιση μεταξύ πομπυχαίων με διαστάσεις

$$m = \dim M^m \geq \dim N^n = n$$

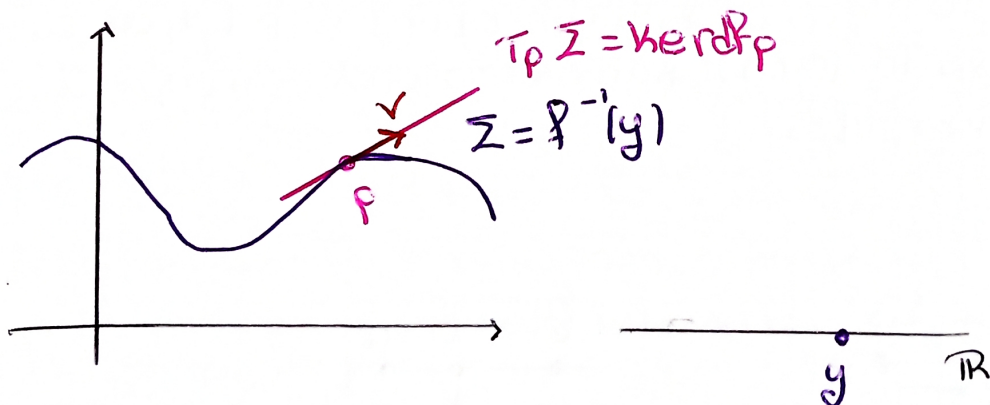
Εάν $y \in N^n$ είναι κανονική τιμή, τότε το σύνολο

$\Sigma = f^{-1}(y) \subseteq M^m$ είναι διαφορίσιμο πομπυχαίο με διάσταση $m-n$. Επιπλέον,

$$\tau_p \Sigma \equiv \ker df_p$$

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ↓

Ας υποθέσουμε ότι $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ διαφορίσιμη απεικόνιση και $y \in \mathbb{R}$ είναι κανονική τιμή της f . Σύμφωνα με το Θεώρημα, το σύνολο $\Sigma = f^{-1}(y)$ είναι διαφορίσιμο πομπυχαίο με διάσταση $n-1$.

Επίσης, σύμφωνα με το Θεώρημα, ο εφαπτόμενος χώρος σε ένα σημείο $p \in \Sigma$ είναι $\ker df_p$. Άρα εάν $v \in \tau_p \Sigma$, τότε $df_p(v) = 0$
Όμως, $df_p(v) = \langle v, \nabla f|_p \rangle = 0$

Αυτό σημαίνει ότι το v είναι κάθετο στο $\nabla f|_p$.
Με άλλα λόγια, η κλίση $\nabla f|_p$ είναι κάθετη σε κάθε εφαπτόμενο διάνυσμα.

Συμπεραίνουμε ότι σε μια τέτοια κατάσταση η κλίση ∇f είναι κάθετο διάνυσμα στην επιφάνεια $\Sigma = f^{-1}(y)$

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 2

Εάν $f: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ και $y \in \mathbb{R}$ κανονική τιμ, τότε το ποτόντωφα $\Sigma = f^{-1}(y)$ λέγεται υπερεπιφάνει σταθέρης της f .

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

- Ας θεωρήσουμε τη σφαίρα $S^n = \{(x_1, \dots, x_{n+1}) \in \mathbb{R}^{n+1} : x_1^2 + \dots + x_n^2 + 1 = 1\}$

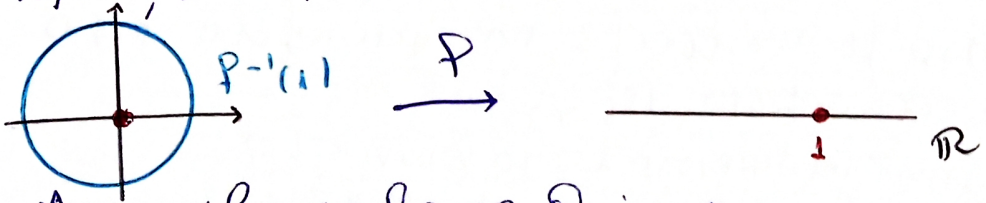

S^n Θα δείξουμε ότι είναι διαφορισκό ποτόντωφα διάστασης n . Ας θεωρήσω με τη συνάρτηση $f: \mathbb{R}^{n+1} \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x_1, \dots, x_{n+1}) = x_1^2 + \dots + x_n^2 + 1$
 Συνεπώς, $S^n = f^{-1}(1)$

Θα εφαρμόσουμε το θεώρημα κανονικών τιμών. Αρκεί να δείξουμε ότι ο αριθμός 1 είναι κανονική τιμή της f . Υπολογίζουμε

• $df \sim \nabla f = (f_{x_1}, \dots, f_{x_{n+1}}) = (2x_1, \dots, 2x_n)$

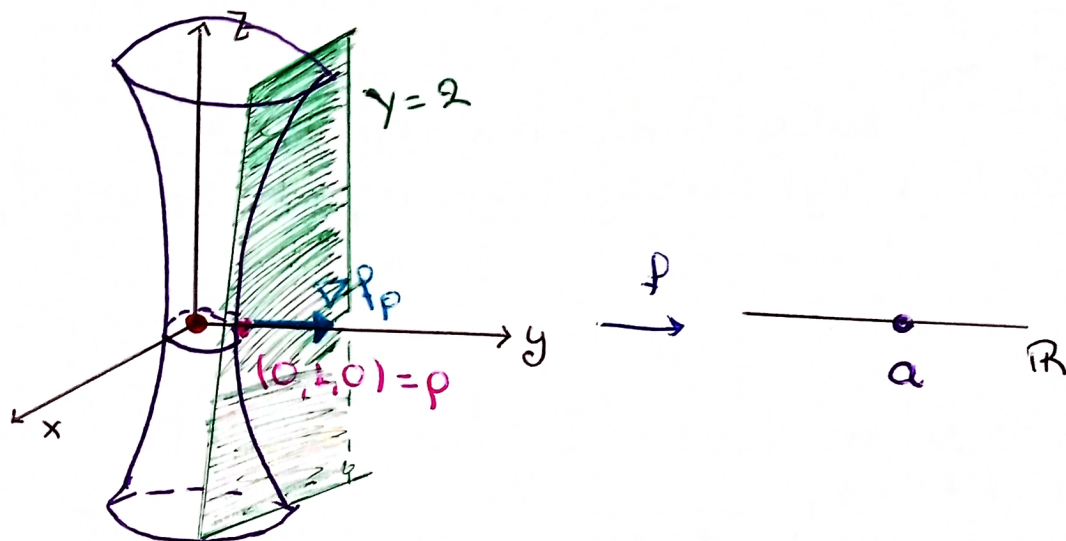
Οπότε το κρίσιμο σημείο της f είναι το $(0, \dots, 0)$. Επίσης, το σημείο 1 είναι κανονική τιμή αφού $(0, \dots, 0) \notin f^{-1}(1)$

Άρα, σύμφωνα με το θεώρημα κανονικών τιμών, η σφαίρα είναι διαφορισκό ποτόντωφα διάστασης $n+1-1 = n$

ΕΥΑΡΜΟΤΗ

Θα δείξουμε ότι το σύνολο $\Sigma = \{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : x^2 + y^2 - z^2 = a\}$ αφο, είναι πολυπλευρά διαστάσεως 2.

Θεωρούμε τη συνάρτηση $f: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x, y, z) = x^2 + y^2 - z^2$. Άρα $\Sigma = f^{-1}(a)$. Άρκει να αποδείξουμε ότι ο αριθμός a είναι κανονική τιμή.

Υπολογίζουμε $\nabla f = (f_x, f_y, f_z) = (2x, 2y, -2z)$

Άρα το μόνο κρίσιμο σημείο της f είναι το σημείο $(0, 0, 0)$

Αν $a \neq 0$, τότε a κανονική τιμή.

Από το Θεώρημα έπεται ότι $\Sigma = f^{-1}(a)$ πολυπλευρά διαστάσεως 2.

* Ας προσπαθήσουμε να βρούμε τον εφαπτόμενο χώρο της επιφάνειας στο σημείο $(0, 2, 0)$.

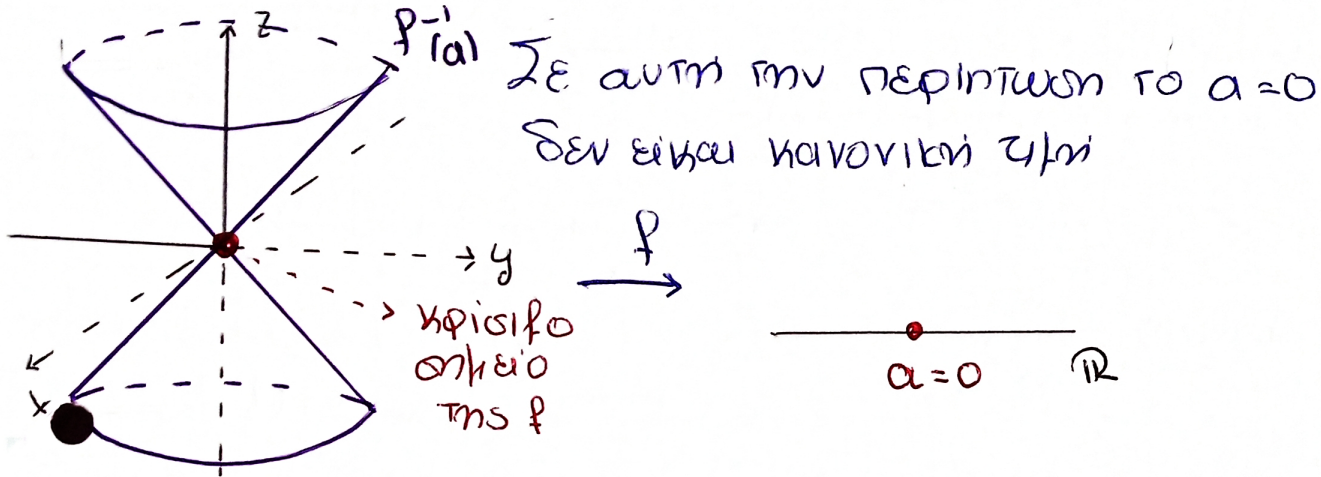
Σύμφωνα, με την ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ 1, το διάνυσμα $\nabla f|_{(0, 2, 0)}$ είναι κάθετο στον εφαπτόμενο χώρο.

Άρα το διάνυσμα $\nabla f(0, 2, 0) = (2x, 2y, -2z)|_{(0, 2, 0)}$

$= (0, 2, 0)$. Άρα ο εφαπτόμενος χώρος της επιφάνειας στο σημείο p είναι το επίπεδο $y = 2$

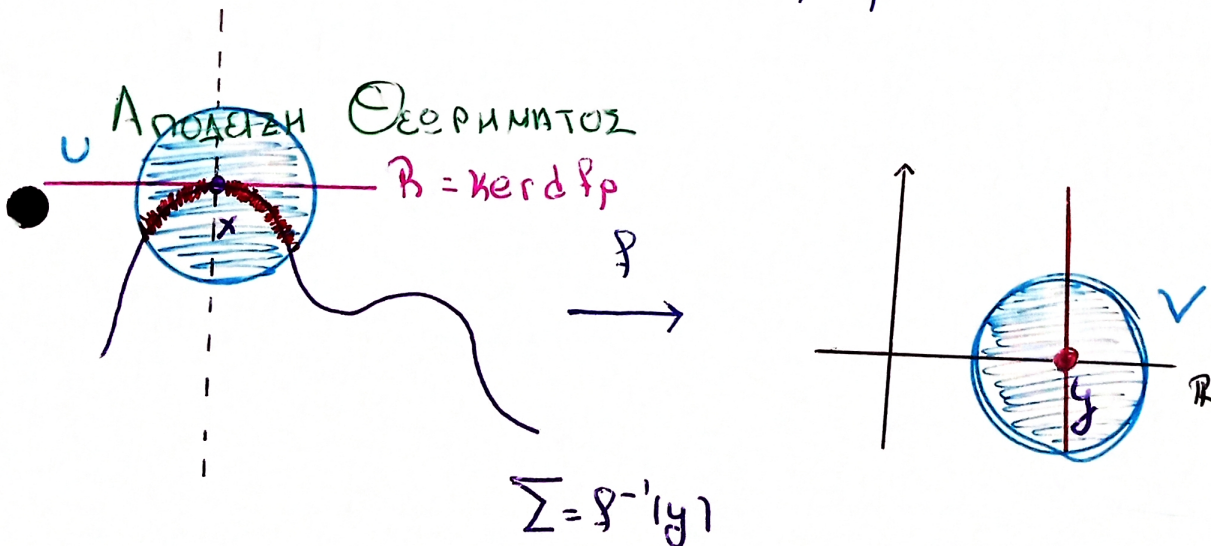
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ας εξετάσουμε χρησιμοποιώντας το Θεώρημα κανονικών τιμών στο σύνολο $\Sigma = \{ (x, y, z) \in \mathbb{R}^3 : x^2 + y^2 - z^2 = 0 \}$
 Τώρα το σύνολο Σ παριστάνει κώνο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Όπως θα δούμε στη συνέχεια, η εικόνα κρίσιμων σημείων της f είναι σύνολο μηδενικών βέτρων.

Έστω σημείο $x \in \Sigma = f^{-1}(y)$. Επειδή y κανονική τιμή, το διαφορικό df_x είναι επί (αυτό λόγω διαστάσεων). Δηλαδή, $df_x(T_x M) = T_y N$

Οπότε ο πυρήνας $\mathcal{R} = \ker df_x$ θα είναι υπόχωρος

του $T_x M$ f_x διάσταση $m-n$. Εάν $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$,
διαλέγουμε μια γραμμική απεικόνιση
 $L: \mathbb{R}^k \rightarrow \mathbb{R}^{m-n}$ η οποία είναι f_x -εκφυλισμένη
στον υπόχωρο $\mathcal{R} = \ker df_x$.

Ορίζουμε την απεικόνιση $F: M^m \rightarrow N^n \times \mathbb{R}^{m-n}$ με
τύπο $F(x) = (f(x), L(x))$

Είναι φανερό ότι η F είναι διαφοροποιήσιμη,

σε περιοχή του x , διότι $dF_x(f) = (df_x(f), L(f))$

Άρα μετασχηματίζει διαφορικά την περιοχή U του
 x σε περιοχή V του $(y, L(x))$

Παρατηρούμε τώρα ότι $F(f^{-1}(y) \cap U) = (\{y\} \times \mathbb{R}^{m-n}) \cap V$

Επομένως, η F απεικονίζει διαφοροποιήσιμα το
σύνολο $f^{-1}(y) \cap U$ επί του συνόλου $(\{y\} \times \mathbb{R}^{m-n}) \cap V$.

Αυτό αποδεικνύει ότι ο χώρος $f^{-1}(y)$ είναι
διαφοροίσιμο πολυώνυμο διάστασης $m-n$. Το ότι
ο εφαπτόμενος χώρος είναι ο πυρήνας του df_p
($T_p \Sigma = \ker df_p$) προκύπτει για λόγους διάστασης.